

A Bóbita Bábszínház idei évadának első bemutatója, a *Torzonborz 2 – Torzonborz visszatér*, jelentjük, nagyon jól sikerült! Ha csak fele olyan jól szórakozik majd a gyerekközönség a folytatáson, mint mi a premierelőadáson, akkor már megérte elkészíteni azt. A bemutató után a rendezővel, Schneider Jankóval beszélgettünk a darabot új szintre emelő újdonságokról és kikacsintásokról, valamint a további tervekről.
(Fotók: Bóbita Bábszínház)

- Hogyan készültetek a második részre? Milyen ötletek merültek fel benned az újításokat illetően?

- Aki az első részt látta, biztosan bizonyos várakozásokkal ült be a második részre azt illetően, hogy vajon milyen lesz a folytatás. Nem volt bennünk görcsös megfelelési kényszer, hogy hogyan tudnánk rárakni még néhány lapáttal, ám mégis túl kellett lépni az elsőn. Egyrészt - egyfajta tisztelgésnéppen - meg akartam mutatni, hogy mi minden zajlik a háttérben. Amikor a színpad másik oldaláról nézem az előadást – akár az első, akár a második részt – mindig óriási tisztelettel adózok a színészeknek, amiért képesek polipként, mintha harmadik-negyedik kezük növesztenének, egymás alá dolgoznak, díszítenek és adják a másoknak a hangszereket, eszközöket, bábokat. Az egész nagyon olajozottan működik immár sok előadás óta. Már a premier után azt látom, hogy második részt is nagyon „belakták”. Viszont nézőként ebből alig látunk valamit, ezért szerettem volna egy kis szegmenst megmutatni belőle, vállalva, hogy „lebuktatjuk” a dolgot a gyerekek előtt. Bár én ezt nem is nevezném lebuktatásnak, inkább megmutatjuk, hogyan csináljuk. Olyan, mint egy bábkészítő foglalkozás. Ettől nem törik meg bennük a varázs, hogy egy-két kulisszák mögötti részt megmutatunk nekik. Ehhez az

önreflexióhoz a zenék is megadták az alaphangot, segítik, hogy az egész Torzonborz előadás nagyon játékos legyen.

- Hogyan döntötte el, hogy az adott jelenet lesz a megfelelő ennek a megmutatására?

- Ezt is a zene döntötte el. Tudtam, hogy ennél a résznél mindenki kint van a színpad előterében. **Czéh Dani**, aki éneklé Torzonborz dalát, a trombitával csak az utolsó sorra lép be (illetve ki), a színpad mögött pedig ott van **Berci (Takács Tibor, színpadmester – a szerk.)**. Tudtam, hogy ők ketten meg fogják tudni oldani a feladatot, hogy csapatmunkával átálljanak az egyik jelenetről a másikra, mindezt élő egyenes adásban, nem elrejtve, a függöny mögött. Torzonborz dalával szemben már amúgy is volt egy elvárás, hiszen az 1-ben Daninak homok ömlik a fejére, miközben

Kalocsányi Gábor

rezzenéstelen arccal áthalad egy, a színen áthúzott kisautón, miközben basszus ukulelén játszik.

- Maradjunk még a zenéknél! A nagymama dala, habár rövidke, szövege és előadástechnikája miatt is emlékezetes lesz a nézőknek.

- Dallamban már megismertük az első részben, na de mi legyen a szövege? Erre ráment egy jó kis délutánom. A végeredmény a darabban meghallgatható. Az előadás során Kalocsányi Gábor szája előtt egy nejlon van kifeszítve, amitől úgy rezeg a hang, mintha régi gramofonon, vagy rossz rádión szólna a zene.

A színpalak előtt - balról jobbra: Bogárdi Aliz, Vadon Judit, Czéh Dániel, Kalocsányi Gábor, Eklics Dániel

- **Matta Lóri nincs benne a darabban, de közben mégis...**

- Premier előtt kitaláltuk, hogy mi lenne, ha ő mondaná be az előadás előtt, hogy a nézők kapcsolják ki a mobilokat. Csak a színpadon szereplők lettek beavatva, **Sramó Gábort** teljesen meglepetésként érte. Ezzel kettős célunk volt: egyrészt, hogy „megmutassuk” Lórit a balesete után, ami miatt több előadás elmaradt. Azért is örültem, hogy így tudtunk nyitni, mert egy kicsit ő is részese lehetett a nyitóelőadásnak, ahogy ennek az egésznek is részese, hiszen az első részben fontos szerepet játszik. Az előadásban van egy kikacsintás is felé: amikor az egyik jelenetben Üstöllési őrmester verés áldozata lesz, azt mondja, hogy „jaj, a kulcsontom!” Ezzel is jeleztük Lórinak, hogy „itt vagy velünk”. Szerintem benne is marad a darabban, hat év múlva is így fogjuk játszani.

- **Egy új taggal bővült a Torzonborz-stáb, Eklics Dániellel, a Bóbita díszítőjével. Milyen elvárásaid voltak vele kapcsolatban?**

Lóri feladata ketté lett osztva: ő játszotta volna Háy asszonyságot, a jósnőt, akit megkapott **Vadon Judit**

, viszont ott voltak még Lóri zenés részei. Egy olyan ember kellett nekem, aki egyaránt otthon van a színpadon és a hangszerek világában.

Eklics Dani

játszik egy együttesben játszik, a CseriHannákban, így ő meg Lóri hangszereit: a darab elején cajónozik, később gitározik és basszus ukulelézik. Nagyon jól tudtuk használni a zenei tudását. Plusz még megkapta Pompónia, a krokodilkutya szerepét, amelyben ugat, morog, nevet, brillírozik.

- **Szóba került már a harmadik, befejező rész előadása is a Bóbitában?**

Írta: Major Zoltán

2016. október 08. szombat, 13:56

- Egyelőre nem. A premier után, mikor Sramó Gábor megköszönte a munkámat, mondta, hogy kezdjek el gondolkodni valamin. De nem hiszem, hogy színpadra állítanánk. A harmadik rész történetiségében is nagyon lezárása az első és a második résznek, amihez mindenképpen tisztázni kell az előző részek tartalmát. Sok idő elmenne a hősöknek és a köztük levő viszonyoknak a tisztázására. Bár kevésbé tartom valószínűnek, hogy bárki csak a háromra ülne be, és az lenne az első találkozása ezzel a világgal. Persze nem zárkózom el tőle, de most nem érzem, hogy színpadra kívánczogna az egész trilógia. Lehet, hogy a későbbiekben bevillan valami ötlet, amire fel tudom majd fűzni az utolsó részt. Óhatatlanok az ismétlések is. A Torzonborz visszatér-ben is visszatérnek az első részben megismert motívumok, szövegrészletek. A színészeknek is vigyázni kell, nehogy elszólják magukat.

- Mi számodra az igazi próbatétel a *Torzonborz 2* kapcsán?

- Azok az előadások, amikor teljesen homogén közönség lesz, csak óvodások vagy iskolások. Biztos, hogy máshova fognak számukra helyeződni a hangsúlyok, a poénok, mint a felnőttekből és gyermekekből álló vegyes közönség esetében. A darab harsánysága, játékossága a gyerekekre is biztosan átragad. Természetesen fontos, hogy a kisebbek értsék a történetet is, az ok-okozati összefüggéseket is és az eddigi visszajelzések alapján ezzel nem lesz gond. Hamarosan lesz egyébként egy országos bábos találkozó Kecskeméten, itt eredetileg az első részt adtuk volna elő, de Lóri balesete miatt a Torzonborz visszatér kerül terítékre. Ott személyesen találkozom majd a közönséggel, utána én is okosabb leszek a fogadtatást illetően. Szintén nagyon várom, hogy mikor lesz olyan alkalom, amikor az első és második részt egymás után meg lehet majd nézni. Erre előzetes tervek szerint még az év vége előtt sor fog kerülni.

- Mi történik veled két *Torzonborz* között, illetve utána?

- Hatéves a fiam, nyáron született egy kislányom, úgyhogy már kétgyermekes családapává vagyok. Mostanában a Vojtina Bábszínházban játszunk sokat, rendeztem is ott. Vár még rám egy szombathelyi rendezés, *A földimalac, aki semmiben nem volt biztos*, majd tavasszal Szatmárnémetibe megyek egy Michael Ende-mesével, a *Történet a tálról és a kanálról* cíművel.

Markó Róbertnek

nemrég

volt itt a Bóbitában egy bemutatója, a

Szélkötő Kalamona

, aminek a tervezője

Boráros Szilárd

volt, velük is dolgozni fogok. Pár napon belül előadjuk Kecskeméten a

Torzonborz 2

-t, sőt, az ottani találkozón egy másik rendezésem is szerepel, a

Tessék engem megmenteni

(Vojtina Bábszínház). Hálstennek tele van az évad, és pont jó arányban van benne rendezés és játék is. Ehhez jön még a családi bábszínházunk, a

Hepp Trupp

, ami most a szülési szabadság miatt kicsit szünetel, illetve annyira nem, mert van egy

Autómese

c. előadásunk, ami még bemutatóra vár, szerintem azt ősszel játszani fogjuk.

- Nagyon régi és szoros a kapcsolatod a Bóbitával.

- 1997-ben kezdtem a Bóbita bábstúdiójában, és egy évvel később lettem a Bábszínház tagja. Itt voltam két évig, és Sramó Gábor buzdítására mentem el a Színművészetire, amit egyáltalán nem bántam meg. Onnan Zalaegerszegre szerződtem, két évadot töltöttem el, aztán a Budapest Bábszínházban folytattam, szintén két évad erejéig, és utána jöttem le Pécsre művészeti vezetőnek, amely tiszteletet 2008-tól 2011-ig töltöttem be. Az EKF-et és az átköltözést is végigéltem, sőt, a Zsolnay Negyedben levő épületet megnyitó előadást, a *Bolond Istókot* én rendeztem, és játszottam is benne. Ekkor viszont feleségemmel elhatároztuk, hogy belevágunk egy családi bábszínházba, és elköltözünk Debrecenbe, ahol Viki családja lakik. Ott közben nagyon jóban lettünk a Vojtina Bábszínházzal, úgyhogy most bedolgozunk nekik, meg csináljuk a sajtót is. Természetesen Pécsre hazajárok, az pedig külön öröm és ajándék, ha egy ilyen nagyszerű, sokak által szeretett előadásnak a folytatását rendezhetem meg itt.